

J. Andersen: Da Forhandlingerne have været saalænge, skal jeg frasalbet Ordet.

Formanden: Rigsdagsmanden for Hjørring Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

L. C. Pedersen: Jeg skal fatte mig saa kort, som det er mig muligt. Hvorvel jeg troer, at flere Bestemmelser i det foreliggende Forslag bør forandres, saa maa jeg dog, uagtet alle de lærde og oplysende Foredrag, som vi idag have hørt imod Lovforslaget, vedblivende erklære, at naar man gennemfører Lovforslagets Grundtanke, vil det bringe gode praktiske Følger. Jeg har engang for mange Aar siden seet, at den omtalte Bestemmelse i Forordningen af 29de Oktober 1794 har værnet om en Mand's Eiendom; — indtil man blev bekendt med, at Kommunen skulde erstatte Skaden, opsiges hans Naboer til at ødelægge hans Plantninger og Hegn, fordi han ikke vilde opgive Evret, fordi han var en af de Første, som kæmpede for Hegn. Hvad der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Feddersen) kan jeg ganske tiltræde, og det er mig kjær, at den Tanke, som jeg fra først af havde paataenkt at udtale, er saa godt og langt bedre fremsat, end jeg formaaer. Jeg troer, at det maa være enhver Bergers Pligt — og efter min Mening staaer dette Spørgsmaal i nær Forbindelse med en meget vigtig Lov, vi i denne Session have behandlet — at staae Politiet bi ved Dpløb og Sammenrøttelser, saaledes at man enten fjerner sig, eller hvis Politiet kalder En tilhjælp, da efterkommer en saadan Opfordring. Noget Saadant er heller ikke uden Exempel, og jeg har saaledes selv været i det Tilfælde, som blev omtalt af den ærede Forslagsstiller; jeg blev ved en saadan Leilighed opfordret til at staae Politiet bi, og jeg gjorde det med Livsfare; det er ikke mange Aar siden, at det skete. Der er endnu en Ting, som jeg troer taler til Gunst for dette Forslag, idet jeg nemlig er overbevist om, at naar Kommunen har Udfigt til at komme til at betale Stadeserstatning, saa vil Retten snarere faae Dplysninger i Sagen, end ellers vilde være Tilfældet. Ved det Tilfælde, som jeg nys har tilladt mig at omtale,

var det ikke muligt for Dommeren at faae oplyst, hvem det egentlig var, der havde udført Gjerningen, som var meget graverende, idet det ikke gjaldt om mindre end at molestere Politimesteren. Uroflisteren var bosat i Kommunen, der var flere i Kommunen, som godt vidste, hvem det var, men det var ikke muligt at faae det oplyst før flere Aar efter. Jeg er imidlertid overbevist om, at hvis man i Kommunen havde haft en Forudsølelse af, at det ikke ganske ubetydelige Tab, som fremkom ved flere Spektakler paa det samme Sted, skulde erstattes af Kommunen, og hvis man havde haft en Følelse af, at de, der ikke fjernede sig fra Spektaklerne, vilde blive dragne til Ansvar og komme til at betale den Skade, der blev afstedkommet, saa vilde det ikke være gaaet nær saa vidt, som det gif. Jeg kan derfor ikke Andet end stemme for det foreliggende Lovforslag og ønske, at det maa nyde videre Fremme, idet jeg er overbevist om, at naar Grundtanken gennemføres, vil den bringe gode praktiske Følger.

Formanden: Der er begjært Afslutning af Forhandlingerne; jeg veed ikke, om Noget yderligere forlanger Ordet.

Winther: Jeg har bedet om Ordet.

Formanden: Afstemning vil da finde Sted. Afslutning af Forhandlingerne er begjært af H. Hage, Liebe, Krøgh, Beck, H. H. Røhser, Klee, Hegermann-Lindencrone, Schytte, E. H. S. Jensen, Anker, Hersleb, Fønss, Thune, Buggaard, Bille og E. B. Jespersen.

Ved den foretagne Afstemning vedtoges Afslutningen af Forhandlingerne med 35 Stemmer imod 33.

Rettelser i P. Olsens Foredrag:

Sp. 723, Lin. 13 og 14 f. n.: istedetfor „i hvor ganske forskellige Meninger dette Ord Folkekirke tages“ læs: „hvor ganske forskellige Meningerne i Folkekirken antages at være“

Sp. 725, Lin. 10 f. o.: istedetfor „Udensognsbeboere“ læs: „Sognebeboere“